

Felvidéki Híradó.

P O L I T I K A I H E T I L A P.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 "
Negyed évre	2 "
Egyes szám ára 20 fillér	

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségre, a hirdetési és előfizetési pénzek a kiadóhivatalra czimezve
Turóc-Szent-Mártonba küldendők.

— Hirdetések legutjában, árszabály szerint. —

Lapunk számára hirdetéseket — eredeti árakban — minden bel- és külföldi hirdetési iroda elfogad.
Nyitlér soronként 40 fillér.

Egy tót politikát magyar röpiratáról.

IV.

Eddig a történetelmisítővel par excellence ismerkedtünk meg a röpiratban, ezental a politikushoz is lesz szerencsénk, aki azonban épp oly kaliberű, mint amilyen a historikus.

Szerinte 1866-ban megbukott Ausztriában a germanizáló politika s ezért mentek bele a dualizmusba. Pedig az egész világ tudja, hogy az 1867. évi kiegyezésnek Königrätz volt az előjátéka s hogy az 1866. évi osztrák-porosz hadjáratnak sem közvetlenül a német hegemonia volt a célja és oka. De ez csak hagyján. A jeles politikus szerint az egyik faktor — Bécs — most már belátja a dualizmus tartathatatlanságát is s hozzá fog látni az egyes néptörzseknek, mint az államban egyenjogú és egyenrangú politikai faktoroknak a szervezéséhez és a magyaroknak nincsen erejük megakadályozni, akár hogy tomboljanak, akár hogy örvöngjenek is nagyzási hőbortjukban. A jeles politikus szerint tehát nem a magyar alkotmányjog, a magyar törvényhozás, hanem Bécs az a tényező, amely arra van hivatva és joga is van hozzá, hogy az itt Magyarországon lakó néptörzseket osztályozza, rangsorozza, szervezze, nekik jogokat osztogasson és hogy a magyarok ölbetét kézzel, tetelentlenül lesznek kénytelenek Bécsnek ezt a politikai szereplését nézni és megtűrni. Nos, ha itt valaki nagyzási hőbortban szenved, úgy a politizáló tótoeska az, no meg az a Bécs, amelynek ily veszedelmes szereplés esetleg eszébe jutna. Mert a magyar népet, a fajmagyarságot ezeréves alkotmányánál és száznál fogva illeti meg a politikai vezérség ebben az országban és ha valaki ettől meg akarná fosztani, az lássa, hogy mint boldogul majd vele. A röpiratőr alighanem párhuzamot akart vonni Poroszország és Pozen között, mikor Bécsnek oly rendkívüli politikai hatalmat tulajdonított, pedig hát Bécs nem Poroszország és Magyarország nem Pozen, — de még ez a tételment Pozen, ez a leigázott tartomány sem nézi tétlenül a porosz praepotenzia nyilvánulásait. Magyarországon pedig akkora vihar támadna, amely Bécsre a hozzá szító, a tőle önállóságukat, boldogulásukat remélni nemzeti egységéhez, bármint povelájanak is a törécszent-mártoni beszédakon uri népek és eselédék a s „chudják” magyarokról, akikkel az osztrák eszázár majd rendet fog csinálni. Mert erről foly még most is a szó ama nevezetes hadiparancs megjelenése óta s ez a tót köztudat adta meg nyilván a röpiratíróknak is azt a bátorságot és vakmerőséget, hogy magyar-gyalgáló pamfljetét világáig boesássa.

„A magyarok 1868-ban még mindig nem mertek előállni a magyar nemzeti állam képtelen követelésével”, így folytatja furesa rezonmirozását a tót pamfljetőr. „hanem szépecskén törvénybe iktatták azt, hogy Magyarország összes honpolgárai, tartozzanak bármely nemzetségekhez is, képezik együttesen az oszthatatlan egységes politikai magyar nemzetet. Ezen körmonfont prókatori formulában benne van a reservatio mentalis arra nézve, hogy a magyarság más valami, mint a többi néptörzs, azt világosan és határozottan azonban nem tartották még tanácsosnak. A magyarizát a

tényleges állapot szánbavételével nem lehet kétséges. A magyarság egymagában nem képezi a politikai magyar nemzetet, hanem csak közösségben a többi néptörzsekkel. Állami vonatkozásban egymagában véve tehát éppen úgy nem politikai nemzet, a mint hogy nem az a román, orosz, tót sem; nem állami vonatkozásban pedig éppen csak olyan nemzetiség, néptörzs, mint a román, orosz, szerb, tót stb. Még 1878-ban is, a büntető törvény s különösen annak 172. úgynevezett igaztási §-a tárgyalása alkalmával a törvény szerkesztője, Csemegi Károly államtitkár, ez utóbbi magyarizátot adta a tisztelt Háznak s a tisztelt Ház ezt minden lázongás nélkül elfogadta. Az államtitkár ur azonban kijelentette azt is, hogy állami értelemben az más, t. i. már akkor avanzeiroztatva a magyarokat egymagokban politikai nemzeté! Hanem biz azok ma sem képezik egymagokban a politikai magyar nemzetet, hanem képezik azt eskakis együttesen a román, szerb, orosz, tót stb. néptörzsszel, egyébként pedig ők maguk is csak néptörzs, úgy mint a román, szerb stb. stb.”

Adj a tótnak szállást, kiver belőle, — ez a régi, igaz magyar közmondás jut eszünkbe, mikor ezt a körmonfont, de azért mégis végtelen együgyű rabulisztikát olvassuk, amely ha — mint mondják — diplomás prókator írta, nem válik valami különös dicsőségére a szerzőjének.

A dolog ugyanis másképpen áll, egészen másképpen. Magyarországon voltaképpen nemzetiségek nincsenek, itt — a fajmagyarságon kívül — még csak nem magyar néptörzsek vannak, amelyeknek nemzeti vagy nemzetiségi szervezetük nincsen, nem is volt soha, amelyek tehát önálló állami szervezetben sem éltek soha, hanem a magyar néptörzs a fajmagyarság államszervezetén belül bír a fajmagyarsággal közös nemzeti szervezettel. Így állván a dolog, tótnak, szerbnek stb. sem történeti, sem alkotmányjogi alapja nincs arra nézve, hogy magának, mint külön, önálló szervezetnek olyan nemzetiségi autonómiaféléit, vagy más hasonlóit arrogáljon; mert ha igaz is, hogy e néptörzsek hozzátartoznak a magyar nemzetesthez, még sem igaz az, hogy ezen néptörzsek nélkül magyar nemzetest nincsen. Ha ma 2 vagy 10, vagy 1000, vagy két millió tót hagyja el ezt az országot, úgy magyar nemzet ezután is lesz s ha az összes u. n. nemzetiségek keresnének maguknak más hazát, a magyar nemzet továbbra is fenn fog állni; de ha a fajmagyarság költözne ki innen, ezt az országot továbbra is Magyarországnak, a nemzetet pedig magyar nemzetnek nevezhetnék ugyan pietásból, vagy történeti tradícióból, de tényleg ez az ország megszűnnék Magyarországgal lenni, a benne lakó nemzet nem lenne többé magyar. Ez csak világos. S ha ez így van, aminthogy így is van, nem fogadható el az a doktrína, hogy a magyar néptörzs, a fajmagyarság csak az u. n. nemzetiségekkel egyetemben képez nemzetet és államot, hanem igenis áll az, hogy ezeknek *ellenére* is nemzet ez a magyar nemzet. Vagy hát ha a fenti példa elegendő nem lenne, tegyük fel, hogy a Magyarországból kiköltözött egész néptörzs, mondjunk a tótok, Romániában telepednek le, vajjon mi szerep jutna a tótoknak ottan? Nem tartoznának-e ott is a román nemzethez, anélkül azonban, hogy annak szükséges, integráló részét képeznék, s anélkül, hogy magukat a románokkal minden tekintetben egyenjogú nép-

törzsnek tekinthetnék? Nem mondanák-e nekik ott is, hogy az államszerző, államalkotó, államfentartó nemzetem mi — a románok — vagyunk, megköveteljük tehát tőletek, tótoktól, hogy a nyelvünket, mint az uralkodó elem nyelvét, megtanuljátok, az állam, a közigazgatás, a tanítás stb. nyelvétül a saját érdekekben is respektáljátok?

Hja, de mi auchtochton nép, mi öslakók vagyunk itt e földön, — mondják nekünk a tót nemzetiségi vezérek. Ez igaz lehet, amennyiben igaz, de magán a dolgon nem változtat semmit. Ha én Svatopluk Vladimir bárónak a birtokába jutok (a mód irreleváns), úgy akkor ennek a háznak én vagyok az ura s nem Svatopluk ur, akit megtarthatok ugyan lakónak ebben a házban, bizonyos jogokat és kiváltságokat is adhatok neki, de még korántsem jelenti azt, hogy őt minden tekintetben velem egyenjogú társtulajdonosnak tekintsem, vagy éppen megengedjem neki, hogy ellenem a saját házamban parancsoljon, izgasson, lázítson, csak azért, mivel ő ennek a háznak valamikor tulajdonosa volt és az én orrom, no meg a rendelkezéseim nem tetszenek neki.

Hát, kedves jó tót urak, ennyit ér körülbelül az önök autochtont joguk is és az önök viselkedésük is a Svatopluk Vladimir ur viselkedéséhez úgy hasonló, mint egyik tojás a másikhoz. Önök azt akarják, hogy itt a Felvidéken minden tót legyen, a magyar is, pedig ez a Felvidék is a magyar haza területe, akár tótok lakják, akár pedig francziák, avagy botokudok s így ezen a területen is a magyar nemzet kell, hogy érvényesüljön, amely a tót nemzetiséggel vagy néptörzsszel nem koordinált fogalom, amint azt önök tanítják s velünk is elég naivan elfogadhatni szeretnék.

A jámborok.

Hazánk jelen áldatlan politikai viszonyai között igen természetes, hogy a nemzetiségi sajtó, tradícióihöz híven, nem a magyar nemzet kívánságait óhajai mellett foglalja állást, a Lueger minapi üzenetét pedig úgy fogta, hogy tisztában lehetünk azzal, hogy a mi nemzetiségi igazgatók és sajtójük sokkalta veszedelesebb ellenségei nemzetünknek, hazánkunk s összes nemzeti intézményeinknek, mint Ausztria, Bécs és Lueger. Nagyon természetes, hogy a magyar sajtó sürtien foglalkozik ezzel a kérdéssel s — kötelességéhez híven — rámutat azokra a veszélyekre, amik bennünket ez ádáz belső ellenségeink részéről épp e válságos időkben fokozott mértékben fenyegetnek s a ki pl. a Felvidék nemzetiségi viszonyait és mozgalmait ismeri és azok intézőinek természetrajzával, jellemével, múltjával, edzéjával annyira-nennyire tisztában van, az tudja, hogy a magyar sajtó nem fest rémképeket, hogy tehát jó lesz szélesen tartatni a puskaport.

Ez az éberség azonban sehogyan sem teizik a tót ultrának. Jobb szeretnék, ha ügyet sem vetve hazafiatal üzelmekre, mind jobban belemarkolnának osztrák szomszédunknak az istókébe, amikor aztán kedves tót tulzó testvéreink és honfitársaink az inter duos litigantes tertius gaudet régi igazságát valóra válthatnák.

„A Náródine Noviny” pl. azt írja egyik közéleti számában hogy a magyar sajtó önkéztelleg gyártja a nemzetiségi ijesztőket, mert hisz, akinek szeme van, az láthatja, hogy nonmagyar néptörzsek egy újat sem mozdítottak meg, hogy a belső politikának kellenetlen- ségeket szerezzenek.

Hát a sajtójük irakiráján kívül persze, hogy egy újat sem mozdítottak, mert elég óvatossak arra, hogy az igen becses börtök a kedvező alkalom beállta előtt

piacra ne vigyék. A dolog világos. Magyarország és Ausztria között politikai háborúság folyik ugyan ez idő szerint, ami azonban mindennap békekötésnél végződhetik s szinte bizonyos, hogy így is fog végződni s az ultima ratio-ra nem lesz szükség. Ily kihatások egy esepet nem kedveznek a nemzetiségi törekvéseknek és hozzájárulási terveknek s így nem a Mudronyi békeszerete, hanem a rideg-nem possum, no meg a politikai rezon és az óvatosság az, amely a tót útlárakat előldig féken tartotta: habár hiszen újságizékek s az a röpír, amelyet egyikük magyar nyelven „Népbizások” czim alatt elküvetett, éppen nem oly dolgok, amikell jömdulatukat kimutatták és a melyekért elismeréstnkre, hálnkra és teljes bizalmunkra számíthatnak. Sőt! A magyar nemzet s nem a „magyar népörzs”, a fajmagyarság kivánságairól lévén a jelen politikai háborúságban szó, a nemzetiségeknek, tehát a tótoknak is, mint e nemzet tartozékainak, hazafias kötelességük volna együttérzeni a magyarsággal s vállaltve küzdeni ezzel a nemzet igazaiért. De mivel ezt nem tesszük, sőt inkább azon vannak, hogy kívánalmánk, óhajaink megfúsaljának, törekvésünk hajótörést szenvedjenek, hát legalább is gyanusnak nekünk s így puskaporunkat fokozott mértékben fogunk vigyázni, — de nem félelemből, rettegésből, hanem a gondos házigazda köteles óvatosságából.

Róka koma sem valami félelmetes állat, de a tyúk-óiban mégis nagy kárt tehet, a gondos házigazda tehát a tyúkotlást is órzi.

Turóczi vármegye közgyűlése.

Deák Ferencz emlékezete.

Turóczi vármegye közönsége kegyelettel emlékezik meg Deák Ferencznek 100 éves születési fordulójáról, amikor ennek megünnepelésére f. évi október hó 17-én ünnepélyes közgyűlést tartott.

Ezen a napon a vármegye házáat, az állami épületeket, a községházat, a róm. katolikus templomot fellobogozták és még külsőleg is megfúszott, hogy városunk ünnepre készül.

Dél előtt kilencz órakor a róm. katolikus templomban Cseréy Emil esperes ünnepélyes Tedeumot tartott, amelyen megjelentek új. Justh György főispán vezetése alatt a megyei és állami hivatalok, a megyebizottsági tagok, a tanintézetek tanárai és növendékei. A templom zsutóság megett az ünnepi közönséggel, mely dívozettel hallgatta a jól betanított és szépen előadott magyar karénekeket.

Az ünnepi tisztelet után a vármegyeház nagyteremébe vonult a dízes közönség, amelynek sorában ott láttuk gróf Pongrácz Frigyes valóságos belső titkos tanácsost, Justh Kálmán ny. főispánt, az állami hivatalok vezetőit, az egész megyei tisztskárt és a megyebizottsági tagokat nagy számmal. Megjelentek a tót nemzetiségi bizottsági tagok közül is a vezető emberek, Mudrony Pál, Pieter Ambrus, Vanovics János stb. és így tehát volt a fővárosi lapoknak az ez értesítése, hogy a vármegye Deák-ünnepén a tótok nem vesznek részt.

Amint a közönség elhelyezkedett, esakhamar feltűnt a teremben új. Justh György főispánnak dialias alakja diszmagyarban, akit Beniczky Kálmán alispán kísért, szintén magyar díszbe öltözve.

Új. Justh György főispán lelkes és hazafias beszéddel nyitotta meg a vármegye ünnepi ülését. Vázolta Deák Ferencznek hazafiai erényeit és méltatta azokat a hervadhatlan érdemeket, amelyek hazánk érlekeinek előmozdításában szerzett. A főispán lelkes és nagyhatalú megnyitói beszédét a közönség nagy tetszéssel fogadta.

Majd felkérte Berecz Gyula kir. tanfelügyelőt, megyebizottsági tagot, az ünnepi beszéd megtartására, Berecz Gyula beszédben emlékezett meg Deák Ferenczről, méltatva őt mint hazafit, cabert és politikusát. A beszéd betejeztével a közönség hangos kifejezést adott tetszésének, Keviczky István árszavcski elnök indítványára pedig egyhangulag kimondták, hogy Deák Ferencz emléket jegyzőkönyvben megörökítik s ugyan-ésk oda fúvészk a főispán megnyitóját és az ünnepi beszédet.

A kegyeletes szavaknak elhangzása után a főispán az ünnepi ülést berekesztette.

A rendes közgyűlés.

Egy jó negyedórán szünet után a rendes közgyűlés vette kezdetét. Beniczky Kálmán alispán olvasta föl jelentését, amelynek során lemdítette, hogy a vármegye Deák Ferencz szobrára koszorút helyezett. Majd bejelentette, hogy a vármegye hivatalos közlönye f. évi szept. hó 15-dike óta hetenkint rendszeren megjelent és így a vármegye közönségének is módjában áll a hivatalos élet minden körülményeivel megismerkedni.

Az alispáni jelentéshez többen hozzá szólaltak, különösen a tót tulzók, akiknek mindenne volt valami megjegyzésük. Ezt a szokást úgy látszik a lipióktól tanulták el, ahol tudvaleg az alispán jelentésének tárgyalása néha egy egész napot is igénybe vesz. Ami főispán azonban igen kiesny kaliberű emberek, akik csak kiesnyes és nem is a közgyűlés elé tartozó dolgokkal tudnak elbuzakolni. Pieter Ambrus azt kívánta, hogy a megye hivatalos lapjának, amely magyar nyelven jelenik meg, a községeket érdeklő része tót fordításban is közöltesse, hogy azt a falusi eljárlók is megértseik. Fábry kereskedő, bizottsági tagot pedig az a megfúsztatás érte, hogy néhány podhrágyi ember a boltjában panasolta el, hogy a keményseprömeszt állítólag többet szed tőlük, mint amennyi neki járna. Ezen az alapon szük-ségesnek látta Fábry, ki szintén a tót tulzók táborába tartozik, ezt az ügyet a megyei közgyűlés elé hozni. Jól jegyezte meg az alispán, hogy bizony kár volt ezzel a kérdéssel a mai közgyűlésig várni. Okosabban is elintézhette volna a dolgot, ha a podhrágyi embereket a fúszgabiróhoz küldi, aki bizonyára már rég megtette volna a kello intézkedést.

A különféle megyei és városi törvényhatósági átiratokon gyors egymásutánban végiment a közgyűlés. A szepesgyeiek átiratánál azonban heves vita fejlődött ki. Amikor ez a kérdés az állandó választmányban tárgyalás alá került, Berecz Gyula részletesen ismertette ennek az átiratnak hazafias ezélfatát és ennek alapján egy szükbebb bizottság tanácsot is az átirat pártolása vagy tudomásulvétele fölött. A szepesi átirat az értelmi ezenzást kívánja meghonosítani, nevezetesen azt akarja, hogy képviselőválasztásoknál csak annak legyen szavazata, aki magyarul tud, ezen a nyelven jól ír és olvas. A szükbebb bizottságban mások is rokonszenveny fogadták ezt az átiratot és csak azon esett több szó, hogy ezt a rendelkezést különben is csak évtizedek múlva, fokozatosan lehetne éltelbepéltetni és így határozatot hozni ma egy 30—40 év múlva megvalósítható kérdésben korai lenne. A bizottság úgy is határozott, hogy az átiratot intenzívnak elismerése és azon reményének kifejezése mellett fogja a közgyűlésnek tudomásul vételére ajánlani, hogy hazánk jövő fejlődése magával hozza azt is, hogy 30—40 év múlva nem lesz itt egyetlen oly ember sem, aki magyarul is ne tudna és akkor a magyar nyelv tudását külön feltétlenül küzúni szük-ségesnek nem tartja. Amde alig mondotta el az előadó a bizottság véleményét, felállott dr. Vanovics János tót fúskális megyebizottsági tag és éles hangon támadta meg a szepesiek átiratát, amelyet a nemzetiségek elleni merénylőnek minősített. Az elhúkló főispán közbe is vágott beszédének, hogy amit mond, az lehet ugyan egyéni véleménye, de azzal a közgyűlés nem azonosítja magát, sőt azt a nagy többség visszautasítja. A rendreutasítás hatása alatt esendesebb hangon ugyan, de indítványozta, hogy a közgyűlés elítélőleg vegye tudomásul az okiratot. A javaslat mellett dr. Lax Adolf érvelt, majd Beniczky Kálmán alispán. Pieter Ambrus pedig Lax ellen fordult, akiknek azt az állítását, hogy ók, már mint a tótok, mindent, ami magyar, gyűlölték foganának, el nem fogadja. Végre szavazás alá került a dolog, amikor kitűnt, hogy összesen 8, mind nyolcz tót szavazat ellenében az állandó választmányi javaslata fogadtatott el.

Hosszas vita fejlődött még ki a ruttkái regálébéret ügye körül, amelyre vonatkozólag méltányos egyezségben fognak valószínűleg megállapodni.

Ebben a vitában különben az volt a legvezetesebb, hogy az öreg Mudrony megfúszte az őt nyivaltáról és formás magyar beszédben mondotta el véleményét.

A közgyűlés délután félháromkor ért véget.

A nőegylet gyűlése.

A turóczi megyei jótékony nőegylet választmányja f. hó 18-án délután tartotta meg ősz gyűlést, amelyen nemesak a választmányi tagjai, de vendégek is szép számban jelentek meg. Jól esik konstatálnunk, hogy a turóczi megyei jótékony nőegylest régi jó hírvetű nemesak hogy megtartotta de, Justh Ferencz szül. Bathyány Mária grófnő emlékelete alatt ezt meg növelte és a köz-elkötődést az egyesület javára fokozott mértékben emelte. A nőegylest minden esztendőben amny jót tesz a vármegye szegényeivel vallás- és nemzetiségi külömbiség nélkül, hogy mitködése valóban a legnagyobb érdeklődésünket és elismerésünket érdemli meg.

De ha magának az egyesület elnökének táradhatatlan buzgalmát tekintjük, alig találunk szavakat, a melyekkel a nemeselkló grófnőnek érdemét méltányolni tudnók. Mert közismert tény az, hogy az egyesület ügyei soha gondosabb kezekben, oly szeretetteljes ápolásban nem részesülhetnek, mint az ő vezetésé alatt. Ezért is az a

rendíthetetlen bízalom és közszeretet, amelynek részese az egyesületnek elnöke.

Hogy a turóczi kis magyarság nemesak lelkesedéssel követi és támogatja a grófnőt nemes minikájában, de hogy félrevel is szívesen áldoz a jótékonyág ol tárára — azt bizonyítgatunk fölöleges.

A választmányi ülést Justh Ferencz szül. Bathyány Mária grófnő szép beszéddel nyitotta meg.

Elősorban is felolvasták Baiji Jánosnak, az egyesület volt jegyzőjének lemondását és binesírátát, amelyre vonatkozólag elhatározták, hogy a megye területéről elváltott volt bürgő jegyzőnek oddig tanúsított önzetlen táradozásáért elismeréstket és köszöneteket nyilvánítják és eről jegyzőkönyvi kivonattal értesítik. Teendőink ellátásával a közgyűlés további intézkedését Kolossy Béla áldorőlelegyelt bízta meg.

Majd bejelentette az elhúkló grófnő, hogy 400 kor áll az egyesület rendelkezésére, amelyet szegényeknek gyámolítására fordíthat. Ebből 100 koronát karácsonyfa felállítására fogunk fordítani a többi pedig mindjárt a gyűlésen megszavazták a segélyért folyamodónak.

A nőegylest ebben az esztendőben Stubyafürdőn fog karácsonyfa felállítani. Ennek felállítására és a szük-séges gyűjtes eszközlésével egy bizottságot bíztak meg.

A választmányi ülésen jelen voltak: báró Révay Gyuláné szül. Berethold grófnő leányával Honvály, Berecz Gyuláné, Boldis Ignáczné, Dávid Ferenczné, Justh Anna, Kossuth Ella, dr. Láng Ernőné, úv. Rakassányiné, Rakassányi Józsefné, Somogyi Gézáné, Schüncsik Viktorné, Schulcz Lajosné, dr. Strauss Adolfné. Mint vendégek résztvettek Beniczky Kálmán alispán, Justh Ferencz orsz. képviselő, Berecz Gyula kir. tanfelügyelő, dr. Láng Ernő kir. járásbíró és Dávid János várnagy.

A választmányi ülés után az elhúkló uszomára hívta meg a jelenváltakat, aki különben a gyűlést oly szép és korrekt beszéddel zárta be, amely nemesak meghatalotta a hallgatóságot, de egyszerszind bízonságot szolgáltatott arra, hogy az a díszes állást, amelyet elfoglalt, nálánál méltóbban meg senki sem töltötte be és boldognak érezheti magát az egyesület, hogy őt vezetőjének mondhatja.

H I R E I N K.

— **Turóczi vármegye a budapesti Deák-ünnepen.** A Budapestben megtartott Deák-ünnepen Turóczi vármegye is képviselve volt Justh Ferencz orsz. képviselővel, aki a vármegye nevében díszes koszorút helyezett a Deák szoborra.

— **Gróf Pongrácz Frigyes** v. b. t. t. ki a vármegyei közgyűlésen is mint virilista részt vett, néhány napot dívekí bírtokán töltsöt.

— **Változások a Kassa-Oderbergi vasutnál.** Kerekegyértló Gyula izlói főtanári főnök Teschenbe az üzletvezetéshez; Páldauer Ottó kassai főtanári főnök hasonló minőségben Iglára; Páldt Adolt ruttkái helyettes főnök Kassára főtanári főnökké; Chrestl Frigyes pedig az üzletvezetésértló Ruttkára főtanári főnök helyettesévé rendeltettek.

— **Miniszteri elismerés.** A földművelésügyi m. kir. miniszter Uszoka Ferencz körmendezbányai állami főreáliskolai tanárnak, lapunk jeles munkatársának, elismerését és köszönetét fejezte ki azért a hasznos és önzetlen munkásságáért, amelyet a meteorológiai megfigyelések terén évtizedek óta kifejtött.

— **Deák-ünnep meggyékben.** Deák Ferencz 100 éves születésének évfordulóját állami tanintézetünkben mindentü megünnepelték. Zúvócsalján az állami tanítóképző intézetben Parvy Endre tanár, Turóczi vármegyei tanteremben az állami polgári és felsőkerekedelmi iskolában Boldis Ignác igazgató, az állami elemi iskolában Részner József igazgató, a ruttkái elemi iskolában Kalitta Samu igazgató, a felsőstubyai állami iskolában pedig Helbay Lajos gondnoksági elnök és Waander József igazgató mondtak emlékbeszédeteket. — A zúvócsalján Magyar Örszavcski tagjai társasvárosára gyűltek egybe Deák Ferencz emlékünnepén s Beniczky Imre esperesplébános mondtta az ünnepi beszédet, mely úgy tartalmával, mint művészi megalkotásával, osztályon tetszését és elismerését aratott. — Az áll. tanítóképzőintézet iskolai ünnepélyén Nedbalek Ferencz, megvédéses növendék a vasotl fel Deákról ügyesen megírt éle- és jellemrajzot, Parvy Endre tanár pedig emlékbeszédet tartott az ifúság előtt. — A szeszényi izraelita templomban is ünnepi isteni tiszteletet arítottak, az iskolában pedig Reichmann Sándor igazgatótanító méltatta a nap jelentőségét.

— **A nőegylet kérélmé.** A turóczi megyei nőegylest elhúklós és választmányja ezen az utón is kéri a nemes emberbarátokat, hogy a Stubyafürdőn f. évi

december hó közepén felállítandó karácsonyra szánt adományait, továbbá a szegény gyermekeknek felruházásra alkalmas, bár használt ruhadarabokat már most, de legelőleg november hó végéig Zorkóczy Tivadar négyfői alelnökű Stbnyafüzdőre beküldeni szíveskedjenek.

Templomszentelés Ruttkán. Ebben a gyors fejlődésnek indult községben az utóbbi években a felekezeti érdeklődés is oly mértékű lett, hogy a róm. katolikusok, akiknek lelki szükségleteit eddig a szeszényi plébános látta el, nemcsak hogy külön hitközséget alkottak és plébániai szervezetek, de oda már évekel ezelőtt segédképzést is alkáltak. Az ág. h. evangélikusok pedig, élükön dr. Szolárk Vilmos orvossal, nagy buzgalmat fejtettek ki templom építésére. És a fáradozásnak meg is lett a kívánt sikere. A díszes templom ma már készen áll és még csak a belső berendezéssel vannak elfoglalva. Most már a templom felszentelésének napját is meghatározhatták. E. november hó 8-án. A felszentelés eszközöskére *Székely Sándor* püspököt kérték föl, aki azonban, tekintettel agy korára, erre a funkcióra nem vállalkozhatott. A templomszentelést közös ebédrel is meg fogják ünnepegni. Az egész ünnepség programja most van tárgyalás alatt.

A hazaifas párt győzelmé Zsolnán. A múlt vasárnap volt Zsolnán az ág. h. evang. felkészülés, amely alkalommal a bókot ugyancsak erősítették a maguk feljöttje mellett. A küzdelem azonban a hazaifas párt győzelmével végződött, mert 12 szótúbbsséggel *Kiss József* esorbi felkészült választották meg.

Hurbánt a kuria is oltálta. Annak idején bőségesen megemlékeztek arról az igaztór ezikkőr, amely *Wlassics Gyula* közkutatási miniszternek a magyar nyelv intenzívben tanítása érdekében kiadott rendletele ellen a Nádoride Nyovinyban megjelent. A vizsgálati konstatálta, hogy a ezikkőr Hurban Szvetozár írta és a budapesti esküdtörbárság az igaztást megállapítván, Hurbánt két hónapra államfogházábtartóesre ítélte el. Az ítélet ellen, felbellezést nyújtott be és így az ügy a kuria elé került, mely f. hó 20-án vette a sommiségi panaszt tárgyalás alá. Mint tudósítónk jelenti, a kuria a sommiségi panaszt elutasította és így az ítélet jogorvos.

Plébános választás Ruttkán. A Halkó Zoltán esperesnek Nagylőcsára történt megválasztásával megbeszédett ruttkai plébánosi állomásra f. hó 22-én tartották meg a választást. Két pályázó volt, akik közül azonban az egyik már kezletlőlvágyó inkább csak igényét jelezte egy jobb állomás elnyerésére. Így azután *Komora János* volt nevezői plébános választott meg egyhangulag. A választás eredményét nemcsak a ruttkaiak fogadták örömmel, de szívesen vették ennek híret a vármegyében is, mert *Komora plébános*, mint modern lelkes papot mindenki tiszteli és becsüli: a ruttkai plébánia ügyei pedig avatott, biztos kezekbe kerülnek.

Pánszlávok Esztergommegeben. Hogy mily hálátalós és nagyfontosságú feladat jut osztályrészül az *Oroszias Magyar-Szlovák*ok a pánszlávizmus terjedésében, erre kiválóan figyelmeztet melle példát mutat Esztergomvármegye közigazgatási bizottságának legutóbbi ülése. Ebben a megyében már az év elején nagy felláborodást okozott a közlövele plébános esete. *Skrobár István* plébános ugyanis a felvidéki től lakokban több ezikkört írt, amely tele van igaztással a magyar nemzet ellen. Azután a néppel való érintkezésben is a pánszláv eszméket hirdette. Az igaztás tudomásra jutott a közigazgatási hatóságoknak, amely följelentete *Skrobár István* *Hörvöth* Bela főispán elnöklésével most foglalkozott a megye közigazgatási bizottsága a magyarfóló plébános ügyével. Meghallgatták *Goldner* Fülöp dr. bítes től tanácsot, ki a től ezikkörrel mondott véleményét. A tolmács az ezikkörben nem talál olyant, ami a büntetőeljárnykönyvben utkázik, de jelentette, hogy azok ha tározottan a től szemellen terjesztésére írtak. A bizottság meghallgatta a közlövele eljárásról jelentését, mely szerint a plébános állandóan magyarellenes igaztást követ el. A közigazgatási bizottság egyhangulag elhatározta, hogy *Skrobár* plébános ügyét megtorlás végett a királyi ügyészséghez teszik át. Mindebből pedig az a tanácság, hogy nemcsak a szorson vet Felvidéken, de az egész országban résen kell állnunk ezekkel a terjeszkedésekkel szemben, mert ezek így lesznek képesek azokat már esirájában eloljantani.

Vadászat A ruttkai vadászok vasárnap egy hatalmas vadkant terítettek le, ami persze nagy örömet okozott. Volt azonban a hajtásban két nagy is, amelyek minden bántalós nélkül vizag tovább mentek, mert még csak nem is létek rájuk!

A kicsapott tól diákok ügyében rimaszombati közönség jelentése szerint megörült a dönté. A fő gimnázium igazgató-választmányja azt az ítéletet, amelylyel hat diákok magyar hazaelenes ízelmek miatt az

intézetből kitöltötte, jóváhagyás végett a tiszánimeni püspökséghez terjesztette. *Zelenka* Pál ág. h. evang. és *Kna* Bertalan ev. ref. püspökök az ítéletet jóváhagyták és így az jogorvos. A N. N. pedig folytatja ennek az inezidensnek jegyzőkönyvi tárgyalását. Már most be is tejezhető azzal a jó tanáccsal, hogy ezen a földön csak annak van jövője, aki oszinte, igaz szívvel törekszik a magyar haza boldogulását előmozdítani. Ha nem lát ezt a N. N. nem teszi meg, neki nevelni kell az ifjúságot — a marifarságra!

Risznerne Congodi Adriennek, aki az idei stbnyafüzdő idény alatt a műegylet egyik hangversenyén oly elragadóan énekel, nagy sikeréről számol be losonezi tudósítónk. Mult szombatnagotai Lengyel Ernő nagyszabású hangversenyén Losonezon lépett föl a művésznő, ki szinteljes esenségtől hangjával valósággal elragadta a közönséget és nagy sikereket aratott, különösen olasz és francia dalaival, a losoneziak, akik ünneplő lelkesedéssel fogadták a művésznőt, újra megolválták egyik legközelebbi művészestélyükre a körműzbányaiak bizköcséget, azonkívül arról értesülünk, hogy Risznerne Congodi Adrienne Boszterezbányán és Selmezbányán is fel fog lépni.

Árvamegye közgyűlése. Árvamegye törvényhatóság bizótsága f. hó 15-én tartotta Csillaghy József főispán elnökléte alatt ösi rendes közgyűlést. Az alsóbbi jelentést Zierotin Előd gróf, Zmeskal Zoltán és Szkiecsák Ferenc bizótsági tagok hozzásólása után — mely utóbbi, mint hírlök, a jövő egyik képviselőjelöltje — tudomásul vették. Kisebb vita volt a vármegyői nyugdíj-alap 1904. évi költségelőirányzatának tárgyalásánál, hol a mutatókhoz szükíteket felelőesere az állandó választmány 9% os pótló kivételét javasolta. Többségek ellenkezése után, *Bulla György* alispán kifejté, hogy a nyugdíjazott tisztviselői állományát, mintán az államsegély már több ízben megtagadták, másként fedezni nem lehet, névszerinti szavazással 41 igenlő szavazattal 18 nem ellenében a javaslatot elfogadták. Zmeskal Zoltán országgyűlési képviselő bejelentette felelőbbését. Nagyobb, heves és sok tekintetben a közgyűlés méltóságát is érintő vita fejlődött Szepesvármegyének a képviselő választói jognak fokozatos a magyar értelmiségi ezenas alapján való kifejlesztése érdekében az országgyűlés képviselőházához intézett s támogatás végett a többi társtörvényhatóságokhoz is átküldött feliratainak tárgyalásánál. Pivkó Iván írásbeli és *Droba* Dániel szóbeli ellenindítványának elvetésével, kik a felirat visszautasítását és az affeletti rosszálás kifejezését javasolták, a bizótsági a feliratot tudomásul vette, anélkül, hogy bárki kérte volna annak felolvasását, holott az a nemzeti-ségek ellen egyáltalán nem is irányult s így az az ellen való felzárulás teljesen alaptalan és jogtalan volt. Azt lisszák különben is, hogy aki a dologhoz hozzá akar szólni, az legalább is érdeklődjék az iránt, mihez beszél. A közgyűlés tárgysorozatainak többi pontja nagyobb érdeklődést nem keltett, kivéve még a 15. éven alóli gyermekeknek a nyilvamos mutatólevelekről való távol-tartása tárgyában alkotott szabályrendeletet, melyet fel is olvastak! s mely általános helyesléssel találkozott.

Szerenesötlenül járt turista. Liptószentmiklósról írja leveleznök: Havlasza helybeli tól újságról, ki szenvedélyes turista, egyedül utazt, hogy megmászsa a Krivánt. Utközben egy sírú erdőben egy medveespadába lépett, ahonnan nem tudott kiszabadulni. A espadá összezsuzta a turista egyik lábát, minek következtében a szerenesetlen ember nagy fájdalommal lerogyott. Mídon másnap az erdőszeg meg akarta nézni, hogy meglette-e a espadá a szolgálatot, messziről észrevette, hogy a espadában valami mozgog. Azt gondolván, hogy medve, már elakarta szelni tegeyerét, de a fogolyának még volt amyi ereje, hogy figyelmeztesse az erdőszeg. Ez meglepetésében kiszabadította a turistát kényelmetlen helyzetéből és fábédmagyal lákásába szállította. A turistának valószínűleg amputálni fogják az egyik lábát.

Portófogjék. Fölő évi november hó 1-3-ai a kir. posta- és távirádóvatalok a felposztai küldemények (levelek, levelezőlapok, nyomatványok, kereszt-küldemények, áruinátok és üzleti papírok) után a közönségtől a kézbesítési alkalmával beszedendő postadíjakat (portóösszegeket) a küldeményre felragasztandó, e ezélla kiadott portófogjékban kötelesek leróni. Fölő évi november hó 1-3-ai tehát a közönség az így portófogjékkel el nem látott fentebb megnevezett felposztai küldemények után követelt portó megfizetését tagadja meg s illette a portófogjék mellett átvett ily küldemény borítékát (burkolatát, keresztalagját) bérmentetetlen levélben bármely posta- és távirádóvatalhoz küldjék be. Pénzeslevelek és esomagok után esedékes portóösszegek ezental sem fognak portófogjékkel lerovatni.

Szerenesötlenül járt kis gyermek. Litvaj Andrásnét is íthagyta az ura és elment Amerikába szerenesöt próbálni. A szegény asszonya maradt a háztartás és mezei munkának gondja. Nem volt kire bizza három éves kis gyermekét, egyedül hagyta tehát a könyhában ahol hogy a gyermek meg ne fázék tüzet is rakott. A kis gyermek pedig addig forgóldott, míg ruháeskája tüzet fogott. Oly súlyos égési sebekeket szenvedett, hogy belehalt.

Az osztályorsjáték végznása alkalmával a 602.000 korona nyerecmény és díj az előnyösen ismét Beifeld József bankháza Budapest, Károly-kört 1. által nyolce nyolceadban eladott 36037 számú sorsjegyre esett. Örvedetes, hogy mind a 8 sorsjegyre szegény munkások vásárolták, kik most egyszerre gazdag emberek lettek. I. osztályú sorsjegyek ezen szerenesöt föelárulónál már most kaphatók.

Szerkesztői üzenetek.

Csorna. Szíves küldeményét megkaptam, amint esk alkalom kiálkzik, azonnal közlöm: addig szíves türelmet kérem. — Szucsány. Tudósítását megkaptuk, de ez alkalommal nem használhatók mert elkévsé érkezett.

Felölös szerkesztő: **Berez Gyula.**
Főmunkatárs: **Büki János.**

Téli menetrend

A magyar királyi államvasutakon:

(Érvényes 1903. évi október 1-től kezdve.)

Budapest — T-Szt-Márton: T-Szt-Márton — Budapest:
Gyv. i. reggel 7-10, é. d. n. 1-38 i. d. n. 2-54, é. este 9-10
Szv. i. d. e. 9-35, é. este 7-52 i. reg. 8-32, é. este 7-00
Gyv. i. d. n. 3-30, é. este 10-26 i. reg. 6-02, é. d. n. 12-55
Szv. i. d. n. 5-20, é. reg. 6-02 i. este 10-27, é. d. n. 9-40
Vv. i. é. éjjel 11-10, é. d. n. 11-41 i. d. n. 4-57, é. este 9-20

T. Szt-Márton — Ruttká: Ruttká — T-Szt-Márton:
Gyv. i. d. n. 1-39, é. d. n. 1-47 i. d. n. 2-45, é. d. n. 2-53
Szv. i. este 7-54, é. este 8-03 i. reg. 8-20, é. reg. 8-30
Gyv. i. este 10-27, é. este 10-35 i. reg. 5-52, é. este 6-01
Szv. i. reg. 6-02 i. reg. 8-13 i. este 10-10, é. este 10-23
Vv. i. reg. 7-47, é. reg. 8-06 — — — — —
Vv. i. d. n. 11-42, é. reg. 11-53 i. d. n. 4-45, é. d. n. 4-56

Budapest ny. — Zsolna: Zsolna — Budapest:
Gyv. i. reg. 7-20, é. d. n. 1-33 i. éjjel 3-45, é. reg. 9-40
Szv. i. reg. 9-25, é. este 8-35 i. reg. 7-00, é. este 5-55
Gyv. i. este 6-15, é. éjjel 12-13 i. d. n. 3-12, é. este 9-45
Szv. i. este 10-30, é. reg. 8-30 i. este 9-25, é. reg. 6-25

Zsolna — Pozsony: Pozsony — Zsolna:
Gyv. i. d. n. 3-12, é. este 7-20 i. reg. 9-19, é. d. n. 1-33
Szv. i. reg. 7-00, é. d. n. 1-23 i. este 6-50, é. éjjel 12-13
Szv. i. d. n. 3-38, é. éjjel 11-20 i. reg. 6-00, é. d. n. 12-50
Szv. i. é. éjjel 9-25, é. éjjel 3-31 i. d. n. 1-24, é. este 8-35
Szv. — — — — — i. éjjel 1-45, é. reg. 8-03

A os. és kir. szab. Kassa-Odorbergi vasutakon:

Kassa — Ruttká: Ruttká — Kassa:
Szv. i. reg. 5-15, é. d. n. 12-10 i. reg. 4-43, é. d. e. 11-50
Szv. i. reg. 8-04, é. d. n. 2-08 i. d. e. 8-53, é. d. n. 3-50
Gyv. i. d. n. 1-05, é. este 8-04 i. d. n. 4-24, é. éjjel 11-15
Szv. i. d. n. 4-10, é. éjjel 11-16 i. d. n. 2-31, é. este 8-35

Kralován — Árvaváralja: Árvaváralja — Kralován:
Szv. i. reg. 9-35, é. reg. 15-05 i. reg. 7-32, é. d. e. 9-10
Szv. i. d. n. 11-18, é. d. n. 12-58 i. d. n. 12-05, é. d. n. 1-35
Gyv. i. d. n. 3-03, é. d. n. 4-25 i. d. n. 3-32, é. d. n. 4-42
Szv. i. d. n. 5-20, é. este 6-54 i. d. n. 5-35, é. este 7-35

Ruttká — Zsolna: Zsolna — Ruttká:
Szv. i. reg. 6-23, é. reg. 6-50 i. reg. 4-00, é. reg. 4-28
Szv. i. d. n. 12-27, é. d. n. 12-55 i. reg. 7-25, é. reg. 7-56
Gyv. i. d. n. 2-20, é. d. n. 2-45 i. d. n. 1-54, é. d. n. 2-19
Szv. i. este 8-30, é. este 8-48 i. reg. 8-15, é. reg. 8-42
Szv. i. éjjel 11-30, é. éjjel 11-57 i. d. n. 3-40, é. d. n. 4-07
Szv. — — — — — i. este 9-12, é. este 9-40

A Richter-féle
LINIMENTUM CAPS. COMP.
Horgony-Pain-Expeller
egy régi kipróbált háziaszer, a mely már több mint 33 év óta meghódította kedvelőinek alkalmaztatik köszvényre, csuszal és megbűszesked.

Intés. Súlyosabb zatarokk mint bevásárlások óvatossá legyünk és csakis erdelt üvegeket dobozokban a „Horgony” veljogjék és a „Richter” cégjogjéssel fogadjunk el. — 80 f. 1 k. 40 és 2 k. árban a legtöbb gyógyszerárban kapható.
Főraktar: **Török József** gyógyszerésznél Budapestben.
Richter F. Ad. és társa, eszéaz. és kir. udvari szülök. Rudolstadt.

Vidéken kapható **Gazdik János** gyógyszerárban Kőrömczobányán, **Toperczer S. „Megvölto”** gyógyszerárban Turóc-Szt-Mártonban, és **Schönach Viktor** gyógyszerárban Znojvarláján.

1399. tk. sz. 1903.

Arverési hirdetményi kivonat.

A znióváraljai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közliré teszi, hogy a tsmártoni r. takarékpénztár végrehajtónak Pozszesky Pál végrehajtást szovndó elleni 1207 kor. tókekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a znióváraljai kir. jbiróság teríteltén lévó, Dubova községben fekvó és pedig:

1. a dubovai 1. sz. tjkvben 14 - 21. sorsz. B. 8. t. a. 2/33 részben Pozszesky Pál nevére írt ingatlanokra 661 kor. 10 fill.
2. a dubovai 398. sz. tjkvben 1. sorsz. a. B. 5. t. a. 9/389 részben ugyan annak nevére írt ingatlanra 11 koronában.
3. a dubovai 434. sz. tjkvben 1. sorsz. B. 4. t. a. 18/8874 részben ugyan annak nevére írt ingatlanra 3 korona 30 fillérbén.
4. a dubovai 476. sz. tjkvben 12. sorsz. a. B. 122. t. a. 880/171480 részben ugyan annak nevére írt ingatlanokra 7 korona 70-fillérbén.

5. a dubovai 502. sz. tjkvben 1. sorsz. B. 4. t. a. 86/990 részben ugyan annak nevére írt ingatlanra 63 korona 80 fillérbén megajánlott utóajánlati kiküiltási árban az arverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1903. évi november 23 án d. e. 10 óraker Dubován megtartandó nyilvános arverésen a megajánlott kiküiltási, illetve utóajánlati áron alól el nem adhatók.

Arverezni szándékozóik tartoznak az ingatlan kiküiltási árának 100/0-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett ártóllyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküiltölti kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróság-nál előleges elhelyezéséről kiiltított szabályszerit elismervényt átszolgálatni.

Kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság,
Znióváralján, 1903. augusztus hó 15-én.

Éder, kir. jbiró.

Mirigydaganatoknál, gürvélynél, angol betegségekénél, bőrkiütéseknél, készványnál, csúznál, torok- és tüdőbetegségekénél, idült köhögésnél, gyöngélkedő, sápadt, vérszegény gyermekek részére ajánlom az általánosán kedvelt és sokat használt

Lahusen-éle jód vas-csuka-máj-olajat.

A legjobb és leghatásosabb csukamájolaj. Gyógyereje névze felül-mul minden hasonló készítményt és újabb gyógyszer. Ize filátté finom és enyhe, miert is ügy gyermekek, mint felnúttek szivesen szedik és könnyen emésztik. Az utolsó évi használat kb. 120.000 lívegi legjobb bizonyítéka jószágának és kedveltségének. Számos elismerő és közszólvó levél. Ára 3.50 és 7 korona, utóbbi nagyság hosszabb használatnál előnyösebb. A beszerzésnél tessék ügyelni a gyáros czégre: **Lahusen gyógyszerész, Bréma.** — Kapható:

Vidéken: Gazdik János gyógyszerárában Kórmóczbányán és Topo-czer Sándor gyógyszerárában Turóc-Szent-Márton.

Kiváló szerencse Török-nél!

Felülmulhatatlanul

kedvez főarudánknak a szerencse. Rövid idő alatt 12 millió korona nyereményt többet fizettünk nagyrabecsúilt vevőinknek; csak a legutóbbi 5 hónapban a

3 legnagyobb nyereményt és pedig:

- a 605.000 koronás nagy jutalmat az 57080. számú sorsjegyre.
- a 100.000 „ főnyereményt a 74366. „ „
- a 90.000 „ „ a 109780. „ „

és ezeken kívül még egyéb sok nagy nyereményt.

Ajánljuk ennélfogva, hogy a vilálg legesélydúsabb osztálysorsjátékában vegyen részt. — A most következő magy. kir. szabadalmazott 13. osztálysorsjátékban újból

110.000 sorsjegyre 55.000 pénznyeremény

jut és összesen egy hatalmas összeget

14 millió 459.000 koronát

sorsolnak ki rövid 5 hónap alatt.

A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben 1.000.000 korona.

Továbbá 1 jutalom 600.000. 1 nyeremény 400.000.
1 à 200.000. 2 à 100.000. 1 à 90.000. 2 à 80.000. 1 à 70.000. 2 à 60.000. 1 à 50.000.
1 à 40.000. 5 à 30.000. 3 à 25.000. 8 à 20.000.
8 à 15.000. 36 à 10.000 korona és még sok egyéb;
összesen **55.000 nyeremény és jutalom 14.459.000 korona** összegben.

Az I. osztályú sorsjegyek tervszerit árai:

1/2 eredeti sorsjegy frt —.75 vagy K 1.50; 1/4 eredeti sorsjegy frt 1.50 vagy K 3. —

1/2 „ „ 3. — „ „ 6. —; 1/4 „ „ 6. — „ 12. —

A sorsjegyeket utánvéttel vagy az összeg előzetes beküiltése ellenében küldjük. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket eredeti sorsjegyekre kértünk

folyó évi november hó 2-ig

bizalommal hozzánk beküiltetni.

TÖRÖK A. és Tsa

BANKHAZA BUDAPEST.

Hazánk legnagyobb osztálysorsjáték-üzlete.

Főarudánk osztálysorsjáték-üzletei:

Központ: Teréz-körút 46/a. I. fiók: Váci-körút 4/a.

II. fiók: Muzum-körút 11/a. III. fiók: Erzsébet-körút 54/a.

Rendelőlevél levágandó: **TÖRÖK A. és TÁRSA** bankháza Budapest.

Kérek részemre I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küiltetni.

Az összeget korona összegben { utánvéttel kérem postautóványval küiltódm meltekélem bankjegyekben (bétégekben) } A nem tetsző törölvndő

Kivétel cím

Hitelt nyujtok

1—2—3 évre (kamat nélkül): városok, községek, megyék, vizszabályozó társulatok, mernöki hivatalok, szövetkezetek, nagyobb aradalmak s más hitelképes egyéneknek. A hitelnyujtás szőlőszőre és borra nem vonatkozik.

PENZT,

Sok pénz! havonként 1000 koronáig kereshet mindenkéltí szívesesen minden számtantól nélkül. Kültide ho ezimét 1. 465. feljéig alatt a következő címre: Annoncen-Abteilung des „Merkur“ Mannheim. Meerfeldstr.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy **Mindszentek ünnepe** alkalomhoz elvállalok megrendeléseket mindennemű

friss koszorúkra,

a melyeket jutányos áron készítek. Továbbá minden alkalomhoz egész éven át szolgálhatok

friss virágcsokrokkal

igen viléges kivitelben és jutányos áron. — Elvállalom a téli időnyre mindenféle virágnak kezelését. — Kiváló tisztelettel

BUCSEK ANTAL

— mű- és kereskedelmi kertész —
Turóc-Szent-Márton.

URANOS-KÉK

RUHA-MOSÁSHOZ
a legjobb kékitőszér.
— Törvényesen védve. —
Mosóintézetekben, háztartásokban a legkedveltebb ruhakéltó.
Olcsó és fellümulhatlan!
kis úveg 24 fillér, tiszteri mosáshoz elegendő. — 1 nagy úveg 1.00 kor.,
1/2 úveg 1 kor.
Kapható mindenütt.
Utaztatottól óvakodjunk!

Kizárólagos gyártói HOCHSINGER TESTVÉREK VEgyészeti Gyára BUDAPEST VI., Rózsá-utca 85.